

Kurkkolassa

Lähimmäisen luimistelu tunnilla vähenee, kun nokkimisjärjestys nujakoidaan tarvittaessa tarhaillessa.

Kodikkaan tuntuinen Kurkkolan ratsutila sijaitsee Piikkiössä noin 20 kilometrin päässä Turusta mutkaisen tien varrella keskellä vanhaa maalaiskyläyhteisöä. Tilalla on pienimuotoista ratsastuskoulutoimintaa, ja tallissa asustaa tuntihevosten lisäksi joukko yksityishevosia.

Hevosia tarhataan yksin ja yhdessä.

Tallin pihapiirissä on tilava parkkipaikka, noin 20x40-kokoinen maneesi, suurehko kenttä ja tarhat niin tunti- kuin yksityishevosille. Hevoset ulkoilevat sekä laumana että yksittäin. Tarhojen takana suuren pellon vastakkaisella reunalla on pitkä kasvihuonerivi – todennäköisesti hauska valonlähde talvikeleillä.

Ratsastuskoulun internet-sivut ovat melko tavanomaiset. Sivuilla on tietoa tallista ja tuntitoiminnasta. Tallin hevosista kerrotaan nimi ja joitain sukutietoja. Kuvia voisi olla enemmän, ja mukavaa olisi, jos hevosista olisi myös jonkinlaisia esittelyjä. Ratsastuskoulujen sivustoilta usein puuttuva ajo-ohje auttoi meidät tällä kertaa perille ongelmitta. Perustietojen lisäksi sivuilla mainostetaan houkuttelevia kursseja.

Ratsastustunteja Kurkkolassa pidetään tiistaista lauantaihin, ja ilmeisesti satunnaisesti myös sunnuntaisin. Ryhmäkoot ovat ilahduttavan pienet, sillä tunnille otetaan maksimissaan kuusi ratsastajaa. Pääosan tunneista pitää tallin toiminnasta vastaava Ulla Lindström, alkeistunnit ja viikonlopun tunnint hoitaa Tiina-Maija Aro. Halukkaat pääsevät harjoittelemaan esteratsastusta kenttäratsastaja Pauliina Marttilan ohjauksessa.

Toimivat tilat vanhoissa puitteissa

Tallirakennus ei hurmaa kauneudellaan, mutta se on tilava, karsinat mukavan kokoiset ja yleisvai-

kot ovat vanhojen rakennusten tapaan harmittavan matalat. Pesusäikän takaa löytyi vessa kysymällä, paperiakin oli tallin puolesta, mutta kävijää pelotti, joutuuko poistuessaan kohtaamaan vieraan hevosen takapuolen vessan oviaukossa.

Hiukan piilossa tallin perimmäisessä päädyssä on tilava satulahuone, jossa on myös opettajan toimisto. Aluksi ei ole helppo hahmottaa, mitkä ovat yksityisten ja mitkä tuntihevosten tavaroita, mutta lopulta ne kuitenkin erottuvat toisistaan nimilappujen avulla. Hevosten varusteet eivät ole loistokkaita, mutta ne ovat hyvin huollettuja ja siistissä kunnossa. Toisella ratsuistamme

Vanha rakennus piilottaa sisälleen yllättävän avarat tilat.

epämääräistä tavaraa, mikä ei ole kovin turvallista. Kentän aita kaipaasi myös hiukan kunnostusta; olisi tärkeää, että varsinkin aidan ylälaudat olisivat kunnossa.

Ei ihan tavallinen tunti

Tunnillamme olleiden viiden ratsukon taso vaihteli. Osa hevosista näytti selvästi osaavammilta, vaikka ratsastajat olivatkin keskitasoa. Toinen testiratsuistamme oli iäkäämpi oppimestari ja tallin luottohevon; toinen hiukan laiskalta vaikuttava ratsuistamme oli taitava koulukiemuroissa, mutta vaati ratsastajaltaan napakkuutta. Oli kerankin mukava keskittyä laukassa omaan istuntaan, kun hevosta ei tarvinnut jatkuvasti käskä eteenpäin eikä toisaalta pidätelläkään. Kaikki tunnillamme olleet hevoset käyttäytyivät tuulisesta säästä huolimatta hyvin, emmekä huomanneet lainkaan usein tuntihevosille niin tyyppillistä luimimista.

Vaikka opettaja käytti mikrofoonia, hänen äänensä ei kuulunut aika ajoin kunnolla. Tosin opettaja vaihtoi paikkaa tehtävien asettamien vaatimusten mukaisesti, mikä helpotti kuuluvuusongelmaa. Opettaja panosti hevosten eteenpäinpyrkimykseen, ja hevoset tuntuivatkin melko herkillä pohkeille. Tunnilla tehtiin hevosia notkistavia harjoituksia, jotka tuntuivat hyödyllisiltä, kunhan

ensin pääsi perille siitä, mitä piti tehdä. Ensikertalaisen ongelmana oli, ettei opettaja kertonut tehtävän alussa riittävän selkeästi, mitä tulee tehdä ja mihin sillä pyritään. Ilmeisesti jatkoimme vakiotuntilaisille edelliseltä ratsastuskerralta tuttua harjoitusta. Hiukan oudolta tuntui, ettei tunti sisältänyt alkuverryttelyn jälkeen lainkaan raviosuutta. Laukkaharjoitus oli sen sijaan pitkä ja vaati kuntoa myös ratsastajilta. Tunnin päätteeksi kiersimme läheisen metsäsaarekkeen opettaja etunenässä, mikä oli rentouttavaa niin hevosille kuin ratsastajillekin. Hevoset tuntuivat tottuneilta maastoiluun, ja tallilla onkin mahdollista päästä maastoon myös koko tunniksi.

Tyypillisestä ratsastuskoulutunnista poikkeava tunti oli piristävää vaihtelua yllätyksettömyyteen tottuneille testiratsastajille. Irrotunnista maksoimme 22 euroa, mikä on Turun seudulla melko paljon. Hinta ei kuitenkaan tunnu palalta, koska pieni ryhmäkoko mahdollistaa tehokkaan oppimisen. Kolme kuukautta voimassa olevalla kymmenen kerran kortilla tuntihinnaksi tulee 21 ja kausikortilla 20 euroa.

Tätä hieman syrjässä sijaitsevaa ratsutilaa voi suosittelua autoileville aikuisratsastajille ja miksei junioreillekin, kunhan kyyti tallille järjestyy. Käynti Kurkkolassa oli virkistävä kokemus! ◆

Kentältä avautuu kaunis viljava maalaismaisema.

kutelma siisti. Kaikkien tuntihevosten karsinoiden ovissa ei ollut nimikylttiä, mistä syntyy hiukan väliaikainen vaikutelma. Karsinoiden ovissa on erikoiset sulkemisviritykset, jotka käytännössä ovat varmasti hyvät, kunhan niihin tottuu. Tallin pääkäytävä on huomattavasti normaalia leveämpi, mutta väljien tilojen vastapainoksi ihmisten käyttämät oviau-

oli vanha, mutta laadukkaan oloinen koulusatula, toisella estesatula, mikä ei ole paras mahdollinen perusistuntau opetellessa.

Testituntimme osui loppukävääseen, joten tuntitoiminta oli siirtynyt maneesista ulos. Kenttä on sopivasti katseilta ja tallipihan vilinältä piilossa maneesin takana. Maneesin puoleiseen päätyyn oli kylläkin kerääntynyt kaikenlaista

ISLANNINHEVOSVAELLUKSET

sunnuntaisin klo 11-15 kokeneille ja aloittelijoille

ELÄMYSTEN JA YSTÄVYYDEN KARTANO Oy

Tiedustelut ja varaukset: puh. 010 2701 200, 010 2701 201, Rautalamppi

www.eyk.fi